

Armáda kobyliiek

„A piaty anjel zatrúbil, a videl som hviezdu, ktorá padla s neba na zem, a dal sa jej kľúč od studnice priepasti. A otvorila studnicu priepasti, a vyšiel dym zo studnice jako dym z veľkej pece, a zatmilo sa slnce i povetrie od dymu studnice.“ (Zj 9,1-2)

Padajúca hviezda je symbolom démonskej inšpirácie, či síl (Iz 14,12-13). Samotný text o nej hovorí ako o osobe, ktorá povoláva z priepasti armádu. Priepasť symbolizuje pustatinu bez života (1Moj 1,2; Zj 20,1-3).

Ak prvé štyri pečate predstavovali úpadok Západorímskej ríše, 5. pečať bude predstavovať pád Východorímskej ríše.

„V tom istom siedmom storočí však začal na Východe neslýchaný víťazný pochod úplne nový protivník kresťanstva, islam. Pre kresťanstvo znamenala expanzia islamu katastrofu. V severnej Afrike zmizlo kresťanstvo takmer načisto – zachovalo sa len u egyptských Koptov. Veľké cirkvi Terutulliana, Cypriána a Augustína zanikli. Patriarcháty v Alexandrii, Antiochii a Jeruzaleme stratili na význame. Kresťanstvo bolo v krajinách svojho vzniku (Palestína, Sýria, Egypt a severná Afrika) stratené (úspechy počas krížiac-kých výprav boli len prechodné).“ (Katolícka cirkev, stručné dejiny)

Osobu inšpirovanú démonskými silami, povolávajúcu z pustatiny novú armádu, môžeme stotožniť s Mohamedom. Mohamed sa narodil v r. 570, oženil sa v mladom veku za zámožnú vdovu Chadídžu. Noci trávil meditovaním v jaskyni Hirá blízko Mekky, kde sa mu v r. 610 údajne zjavil anjel Gabriel s posolstvom, že Alah je jediný Boh a pokiaľ obyvatelia Mekky neskončia s uctievaním iných bohov, príde k jej zničeniu. Toto posolstvo nebolo obyvateľmi prijaté, keďže v meste sa nachádzal svätostánok rôznych bohov a tým bola Mekka ústredím duchovného života. Zavrnutie modiel by znamenalo koniec pútnikom, obchodu a teda bohatstvu. Mohamed bol prinútený z Mekky odísť. Spolu so svojimi stúpenkami sa usadil v meste „Jatrib“, dnes známom ako Medína.

Mohamedovi sa podarilo za pomoci nového náboženstva, ktorého základom bolo pôvodné beduínske náboženstvo, starozákonné príbehy a kresťanstvo, zjednotiť znepriatelené beduínske kmene. Tým naplnil proroctvo o vypustení armády kobyliiek z priepasti.

„A z dymu vyšly kobyľky na zem, a dala sa im moc, ako majú moc zemskí škorpióni.“ (Zj 9,3)

Po otvorení studnice priepastí vystúpi neočakávane dym a armáda kobyliiek, čo sú symboly pre ničenie a pustošenie. Presne také neočakávané, prekvapujúce, ničivé a prakticky z pustatiny prichádzajú moslimské výboje.

„A bolo im rečené, aby neškodily tráve zeme ani ničomu zelenému ani niktorému stromu, iba jedine ľuďom, ktorí nemajú pečate Božej na svojich čelách.“ (Zj 9,4)

Tieto kobyľky sú však niečím výnimočné: ich úlohou nie je ničiť prírodu, ale ľudí na spôsob zemských škorpiónov. V r. 632 dal kalifa Abu Bahr nasledovný príkaz moslimskému vojsku: „Keď bojujete Božie boje, chovajte sa ako sa patrí mužom, neotáčajte sa chrbtom, ale nezašpinte svoje víťazstvo krvou žien a detí. Neničte palmové stromy, nepodpaľujte polia. Nežotínajte ovocné stromy.“ (Daniel and the Revelation, U. Smith)

To, čo je pre nás dôležité je, že majú ničiť len tých, ktorí nemajú pečať Božiu na svojich čelách. Tá je symbolom Božieho vlastníctva a teda ochrany (viď výklad k Zj 7,1-3). Arabsko-moslimské útoky na Byzantskú ríšu a samotné kresťanstvo v nej sú tragickou výpoveďou o tom, že Boh ho zrejme už nepovažuje za svoje vlastníctvo.

„A bolo im dané, aby ich nezbíjaly, ale aby boli mučení päť mesiacov. A ich mučenie aby bolo jako od škorpióna, keď bodne človeka. A v tých dňoch budú ľudia hľadať smrť, a ne-najdú jej a budú si žiadať zomrieť, ale smrť utečie od nich.“ (Zj 9,5-6)

Armáda bude počas piatich mesiacov sužovať ľudí natoľko, že si budú želať zomrieť, ale smrť utečie od nich. To znamená, že zánik nepríde v okamihu, ale až za dlhý čas.

Pokiaľ v proroctvách predstavuje 1 prorocký deň/jeden rok, tak 5 mesiacov, čo je 150 dní¹, predstavuje 150 rokov. Odkedy začať rátať tento prorocký čas?

27.7.1299 začal Osman I. Gazi rozširovať svoje územie výbojmi proti Byzancii, vyhlásil sa za kráľa a v tomto roku taktiež založil Osmanskú ríšu. A tak sa pri východných hraniciach objavuje nová hrozba, osmanskí turci. Byzantská ríša v tomto čase už nebola na vrchole svojej slávy, ale bola veľmi oslabená: potlačenie kresťanstva, putovanie slovanov, perzské výboje, križiacke výpravy.

V roku 1354 prenikli Turci na európsky kontinent a v r. 1379 sa stala Byzancia vazalským štátom Osmanskej ríše. Neskôr ju tvorili už len dve územia: Carihrad s okolím a Morea v strede Peloponézu. Ak k roku 1299, kedy začali výpady proti Byzancii, pripočítame 150 rokov, dostávame sa do roku 1449, kedy stratila Byzantská ríša svoju samostatnosť a to nasledným spôsobom: „V r. 1448 zomrel Ján VIII. (byzantský cisár), hádku jeho dvoch bratov, Konštantinusa a Demetriosu, koho bude Konštantínopol, rozhodol v prospech Konštantinusa Murad II. turecký sultán. Nový cisár bol korunovaný v r.1449.“ (Bizánc rovid torténete, Kazsdan – Litavrin) Zánik Byzantskej ríše bol teda už len formalitou, ktorá sa odohrala v r. 1453 dobytím Carihradu.

---

¹ Pôvodný biblický mesiac trval 30 dní